

offentlige nettolåntagning i udlandet skønnes ifølge låneplaner m.v. at udgøre 2,0 mia kr. i 1985.

Afdrag på den statslige udlandsgæld forventes i 1985 således at andrage 15,0 mia kr. jfr. tabel 2, hvoraf 12,3 mia kr. er planlagte førtidige indfrielse og 2,7 mia kr. ordinære afdrag. De ordinære statslige afdrag er således reduceret væsentligt i forhold til tidligere skøn, da den allerede foretagne

omstrukturering af statens udlandsgæld med store førtidige indfrielse har medført, at en stor del af de oprindelige ordinære afdrag i 1985 er bortfaldet.

Med udgangspunkt i disse skøn samt under forudsætning af uændrede valutareserver – excl. valutakursregulering – kan den statslige bruttolåntagning opgøres at ville beløbe sig til 21,9 mia kr. i 1985 og nettolåntagningen til 6,9 mia kr.

Tabel 2. Betalinger vedrørende statens udenlandske gæld. Mill. kr.

	Rente	Afdrag	Samlet ydelse
1985	9.174,1	15.028,8	24.202,9
1986	8.351,7	3.667,6	12.019,3
1987	8.052,6	4.613,5	12.666,1
1988	7.617,8	13.579,4	21.197,2
1989	6.133,7	14.948,3	21.082,0
1990	4.316,4	12.778,5	17.094,9
1991	3.155,8	8.565,0	11.720,8
1992	2.498,1	5.831,4	8.329,5
1993	2.042,7	4.460,7	6.503,4
1994	1.623,2	4.624,0	6.247,2
1995	1.254,0	314,9	1.568,9
1996	1.229,2	318,1	1.547,3
1997	847,9	6.026,8	6.874,7
1998	460,2	168,1	628,3

Anm.: Renter og afdrag er beregnet af den udestående gæld pr. 31. december 1984 (98,6 mia kr.). Valutakurser pr. ultimo 1984 er benyttet. Forventede førtidige indfrielse (1985) er indarbejdet i tabellen. For variabelt forrentede lån er anvendt en rentesats på 11,46 pct. svarende til den faktiske gennemsnitlige rente ultimo 1984.

Lånebemyndigelsen udgjorde ved udgangen af 1984 21,5 mia kr. Med en forventet udenlandsk nettolåntagning på knap 7 mia kr. i 1985 synes der ikke umiddelbart at være behov for ekstra lånebemyndigelse.

De anførte skøn er imidlertid præget af en betydelig usikkerhed med hensyn til især udviklingen i de private kapitalbevægelser. De senere års erfaringer viser, at skift fra privat nettokapitalimport til kapitaleksport kan indtræffe meget hurtigt, og et sådant skift kan nødvendiggøre en betydelig større statslig låntagning end forudskønnet.

Den i juli 1984 etablerede kredit, som tænkes anvendt som valutaberedskab i situationer med valutarisk uro, vil blive afskrevet i lånebemyndigelsen i det omfang, den udnyttes. For at staten kan råde over muligheden for øjeblikkelig at kunne trække på kreditten er det nødvendigt, at der til

stadighed eksisterer en restbemyndigelse på modværdien af 1 mia \$ (for tiden ca. 11,3 mia kr.).

Staten overvejer i øjeblikket at etablere et såkaldt Commercial Paper Program i USA, hvorunder der inden for et maximumsbeløb kan udstedes papirer med kort købetid, som ved indfrielse erstattes af nye. Maximum for programmet forventes at blive 1 mia \$, og det påtænkes at bringe det udestående beløb op på 200–300 mill \$. Commercial paper har – udover at det er forholdsvis billige variabelt forrentede lån – den fordel, at den uudnyttede del af maximumsbeløb relativt hurtigt kan hjemtages og dermed fungere som valutarisk reserve.

På lidt længere sigt vil det kunne vise sig hensigtsmæssigt at etablere et euro-note-program, som er et program for korte papirer (1–6 mdr.) på det europæiske kapitalmarked. Staten vil derefter alt efter renteforholdene kunne skifte fra det ameri-